

CBE/XXXXXX

Zaaknummer 24.269

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 4 februari 2025 uitspraak gedaan in het beroep van

XXXXXX, hierna: appellante,

welk beroep is gericht tegen

de email van 23 september 2024 van de Examencommissie Erasmus MC (hierna: verweerder) waarbij het verzoek van appellante van 19 september 2024 om een extra herkansing toe te staan voor het vak Landelijke eindtoets farmacotherapie, niet in behandeling is genomen, alsmede de brief van verweerder van 21 oktober 2024 waarbij het verzoek wordt afgewezen.

1. Procesverloop

- 1.1 Partijen hebben op 4 april 2024, tijdens de hoorzitting van procedure CBE 24.020, een schikking bereikt waarbij is overeengekomen dat appellante tot 1 augustus 2024 gelegenheid kreeg om te voldoen aan de vereisten om de iVTG op niveau 23 af te leggen en de Landelijke eindtoets farmacotherapie te behalen. De geldigheid van de verlopen en de te verlopen studieresultaten zijn daarbij door verweerder verlengd tot 1 augustus 2024.
- 1.2 Appellante heeft 31 mei 2024 voldaan aan de vereisten voor de iVTG. De Landelijke eindtoets farmacotherapie heeft appellante nog tweemaal afgelegd. Op 22 april 2024 scoorde zij een 4,4 en op 22 juli 2024 een 5,2. Appellante heeft de Landelijke eindtoets farmacotherapie derhalve niet behaald. In totaal heeft appellante deze toets zevenmaal afgelegd.
- 1.3 In het bestreden besluit heeft verweerder een nieuw verzoek van appellante om nogmaals de Landelijke eindtoets farmacotherapie te mogen afleggen, niet in behandeling genomen met verwijzing naar de overeengekomen schikking.
- 1.4 Op 24 oktober 2024 wordt namens appellante beroep ingesteld tegen het bestreden besluit. Het beroepschrift is op 25 oktober aangevuld door appellante en op dezelfde dag doorgezonden aan verweerder. Op 18 november 2024 heeft een schikkingssprek plaatsgevonden tussen partijen. Een schikking is niet bereikt.
- 1.5 Op 29 november 2024 dient verweerder een verweerschrift met bijlagen in.
- 1.6 Het beroep is behandeld in de hoorzitting op 4 februari 2024. Appellante is verschenen, vergezeld door haar advocaat, XXXXXX. Namens verweerder zijn verschenen: XXXXXX, XXXXX, XXXXXX, XXXXX, en XXXXXX, XXXXX.

2. Standpunten partijen

- 2.1 Appellante is het niet eens met de weigering van verweerder om haar verzoek voor een extra herkansing in behandeling te nemen en geeft aan dat er feitelijk sprake is van een weigering. In beroep wordt het volgende – samengevat - aangevoerd:
 - het verzoek van appellante dient breed te worden opgevat, waarbij niet alleen een extra (allerlaatste) kans voor de Landelijke eindtoets farmacotherapie is

verzocht maar tevens de verlenging van de geldigheidsduur van de eerder behaalde resultaten;

- appellante meent dat dit ook gerechtvaardigd is omdat uit het feit dat cliënte de iVTG met succes heeft afgelegd, blijkt dat haar kennis, inzichten en competenties op het niveau zijn dat hoort bij het afronden van de masteropleiding;
- onder druk zou appellante hebben meegewerkt aan een schikking waarbij zij slechts tot 1 augustus 2024 gelegenheid had om beide toetsen te behalen;
- het bestreden besluit is ondeugdelijk gemotiveerd en appellante beroept zich op de hardheidsclausule omdat het besluit onevenredig is;
- een andere student in gelijke omstandigheden zou wel een allerlaatste kans gegund zijn;
- appellante verzoekt om vergoeding van de proceskosten.

2.2 Verweerder handhaaft haar besluit en voert hiertoe, kort samengevat, het volgende aan:

- de bestreden besluiten zijn wel voldoende gemotiveerd en wijst hiervoor naar het besluit van 21 oktober 2024 en de tussen partijen getroffen schikking van 4 april 2024 waarbij appellante heeft ingestemd, zij zou tot 1 augustus 2024 de laatste gelegenheid kreeg om o.a. de Landelijk eindtoets farmacotherapie te behalen;
- de herkansing is ook in strijd met artikel 3.4 en 3.5 van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) van de masteropleiding Geneeskunde 2024-2025 (voor studenten die gestart zijn met hun reguliere coschappen tot en met instroommoment 5 van studiejaar 2022-2023 of eerder) omdat eerst de vereiste onderwijsonderdelen en examens moeten worden behaald;
- verweerder wijst op de extra kansen die zij appellante al heeft gegeven, evenals op de eerdere verlengingen van de geldigheidsduur van de behaalde onderdelen en de getroffen schikking waaruit blijkt dat wel degelijk rekening is gehouden met de belangen van appellante;
- verweerder wijst erop dat in de OER is opgenomen dat de Landelijke eindtoets farmacotherapie driemaal kan worden gemaakt. Appellante heeft inmiddels al zeven pogingen gedaan. Dat er in een gelijk geval anders zou zijn beslist is verweerder niet bekend;
- verweerder wijst erop dat appellante veel onderwijseenheden langer dan vijf jaar geleden heeft behaald waarvan de geldigheid is verlopen, tezamen gaat het om onderwijseenheden waarvan de studielast 175 EC betreft;
- anders dan appellante stelt, voldoet zij met uitzondering van de Landelijke eindtoets farmacotherapie niet aan alle eindtermen van de opleiding, want vrijwel alle studieresultaten zijn verlopen.

3. Verslag ter zitting d.d. 14 januari 2025

3.1 Ter zitting wordt geconstateerd dat niet alleen de gevraagde extra herkansing onderdeel is van het geschil, maar ook het vervallen van de geldigheid van het merendeel van de eerder behaalde resultaten. Appellante geeft aan dat zij de toets na 1 augustus 2024 niet meer mocht maken, terwijl ze wel was ingeschreven als student. Als nieuwe start van de Master wilde appellante kunnen laten zien dat ze het vak wel gehaald had. Daarom was er ook een voorlopige voorziening gevraagd.

3.2 Verweerder geeft met betrekking tot het niet langer verlengen van studieresultaten aan dat het belangrijkste is dat al vanaf januari 2020 de examenresultaten zijn verlengd. Appellante heeft meer dan vier jaar de tijd gehad om de drie examens te

halen, dat is niet gelukt. Op grond van eerder aangevoerde persoonlijke omstandigheden zijn appellante steeds extra kansen geboden om haar te helpen. De schikking was de laatste kans waarbij nogmaals een ruime periode is geboden om de twee vakken te halen, maar is dat niet gelukt. Er is appellante aangeboden om opnieuw met de Master te starten, maar dat heeft ze afgewezen. Ook kunnen certificaten worden verstrekt, maar dat wil appellante niet omdat ze daarmee geen BIG-geregistreerd beroep kan uitvoeren. De eerste toetsresultaten dateren uit 2014. In het kader van het actueel houden van de kennis én vaardigheden is de een grens getrokken bij vijf jaar, naar analogie van de BIG-registratie-termijn waarbij ook een geldigheidstermijn van vijf jaar geldt. Deze termijn is relevant om in te kunnen staan voor het voldoen aan de eindtermen. Bij appellante kan verweerder, door de lengte van de opleiding niet langer instaan dat appellante voldoet aan de eindtermen waarvoor verweerder – als bewijs - het diploma verstrekt.

3.3 Met betrekking tot het behaalde resultaat merkt verweerder op dat de iVTG-toets niet het gehele curriculum omvat. De resultaten van het omzetten van de theoretische kennis in de praktijk en de praktische vaardigheden van appellante valt daar niet onder. Verweerder wijst erop dat juist de praktische onderwijseenheden inmiddels zo lang geleden zijn behaald dat niet meer kan worden gegarandeerd dat deze kennis en competenties nog aanwezig en actueel zijn.

3.4 Appellante geeft aan dat zij de toets bijna heeft behaald, waarbij inmiddels ontwikkelde faalangst haar in de weg zat en stelt dat zij graag twee kansen had gehad. Ook geeft zij aan dat het een beperkte toets is die zij nu niet heeft gehaald. Verweerder reageert door aan te geven dat de kennis die getoetst werd en het voorschrijven van geneesmiddelen een essentieel onderdeel is van de artsopleiding. Besproken wordt nog dat appellante, anders dan zij stelt, twee kansen heeft gehad na de schikking om de landelijke eindtoets farmacotherapie te halen waarbij de eerste kans op 22 april en de 2^e kans op 22 juli 2024 was.

4. Beoordeling College

4.1 Het College is bevoegd op grond van artikel 7:61, eerste lid, aanhef en onder e van de WHW het beroep appellante te behandelen. Het beroep is tijdig ingediend. Het College is van oordeel dat de schikking van 4 april 2024 ter beëindiging van toen lopende beroepsprocedure 24.020 niet in de weg staat aan de ontvankelijkheid van het ingediende beroep. Het recht om administratief beroep in te stellen moet worden beschouwd als een recht van openbare orde waarvan geen afstand kan worden gedaan¹. Het College is dan ook van oordeel dat het ingestelde beroep ontvankelijk is.

4.2 Het College zal vervolgens beoordelen of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten het verzoek om een extra herkansing af te wijzen. Omdat de geldigheid van de eerder behaalde toetsresultaten daarbij een rol speelt, zal het College deze betrekken bij haar oordeel. Het College constateert dat niet in geschil is dat appellante de Landelijke eindtoets farmacotherapie inmiddels zevenmaal heeft afgelegd en niet heeft behaald. Nadat partijen op 4 april 2024 een schikking hadden getroffen waarbij appellante in de periode tot 1 augustus 2024 nogmaals de allerlaatste gelegenheid werd geboden om dit vak te behalen, heeft zij nog twee pogingen gedaan om de toets te halen: op 22 april en 22 juli 2024. Omdat appellante

¹ Zie ook: ABRvS, 27-02-1990, nr. R03872998.

er niet in slaagde om alsnog de toets te behalen, is daarmee tevens het overgrote deel van haar eerdere toetsresultaten waarvan de geldigheid op grond van de overeengekomen schikking was verlengd tot 1 augustus 2024, komen te vervallen. Het College is van oordeel dat, gezien het effect dat aan een diploma voor de opleiding Geneeskunde is verbonden, veel belang mag worden gehecht aan de verantwoordelijkheid van verweerder bij de afgifte van diploma's en dat het belang van verweerder bij de borging van de kwaliteit van de diploma's zwaarder weegt dan het persoonlijk belang van appellante om de geldigheidsduur van haar resultaten te verlengen (zie ook het CBHO in haar uitspraak van 8 juli 2020² en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 augustus 2023³). Het College volgt verweerder derhalve in diens betoog dat met de beperking van de geldigheidsduur van toetsresultaten wordt gewaarborgd dat studenten die de masteropleiding Geneeskunde afronden en hun diploma ontvangen op dat moment in het bezit zijn van actuele kennis, inzichten en vaardigheden. Na het behalen van de masteropleiding Geneeskunde kan de afgestudeerde zich laten registreren in het BIG-register en als zorgverlener aan de slag kan gaan. Vanuit de maatschappelijke verantwoordelijkheid van verweerder voor de afgifte van diploma's is het niet onredelijk dat er eisen worden gesteld aan de actualiteit van kennis, inzicht en vaardigheden. Dat appellante met het behalen van de iVTG-toets voldoende heeft aangetoond dat zij wel voldoet aan de eindtermen van het artsdiploma in brede zin (praktijk en theorie) is door verweerder voldoende weersproken, omdat de iVTG niet ziet op de praktische toepassing van theoretische kennis in de praktijk en noch op praktische vaardigheden.

- 4.3 Het betoog van appellante dat verweerder bij haar besluiten onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante, volgt het College niet. Anders dan appellante stelt, heeft verweerder haar ruime gelegenheid geboden om haar Master Geneeskunde af te ronden. Verweerder heeft appellante daarvoor eerder al een reparatietraject aangeboden om binnen de nieuwe Master Geneeskunde af te studeren. Daarvoor zou appellante drie toetsen moeten behalen, waaronder de Landelijke eindtoets farmacotherapie. Verweerder heeft daarbij in haar eerdere besluiten voldoende rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante. Dit heeft ertoe geleid dat verweerder niet alleen eerdere verzoeken om de geldigheidsduur te verlengen heeft goedgekeurd, maar appellante eveneens meer dan het gebruikelijke aantal herkansingen is geboden om de toetsen te behalen. Het College stelt vast dat verweerder op deze wijze al meermaals de hardheidsclausule heeft toegepast, waarbij meeweegt dat appellante heeft ingestemd met de schikking waarbij is afgesproken dat zij tot 1 augustus 2024 gelegenheid had de iVTG en de landelijke eindtoets farmacotherapie te behalen. Zij heeft, anders dan zij stelt, tweemaal (op 22 april en 22 juli 2024) de Landelijke eindtoets farmacotherapie afgelegd, helaas zonder deze te behalen. De onder randnummer 3.3 in het beroepsschrift van 21 oktober 2023 door appellante gestelde zorgen of zij deze toets wel zou halen kan het College gelet op de twee kansen en de tijdsspanne tussen deze kansen niet plaatsen. Ter zitting stelde appellante dat zij door faalangst deze toets niet zou hebben behaald. Deze stelling is niet geconcretiseerd of onderbouwd door appellante en lijkt niet goed samen te gaan met de eerder opgegeven redenen. Eén en ander neemt niet weg dat verweerder al

² CBHO 2020/037.

³ ECLI:NL:RVS:2023:3138.

diverse extra kansen heeft geboden aan appellante en daarmee reeds voldoende rekening heeft gehouden met de belangen en omstandigheden van appellante.

4.4 Het College volgt appellante niet in haar betoog dat de besluiten om haar geen herkansing toe te kennen, haar onevenredig benadelen. Zoals hiervoor onder punt 4.2 is toegelicht mocht verweerder het belang van de borging van de kwaliteit van de diploma's zwaarder wegen dan het persoonlijk belang van appellante om alsnog een herkansing te krijgen waarbij ook de geldigheid van de eerdere toetsresultaten niet zouden komen te vervallen. Daarbij neemt het College ook in aanmerking dat appellante geruime tijd gelegenheid heeft gekregen de drie voorgeschreven toetsen te behalen en haar ook alternatieven zijn aangeboden zoals om de Master opnieuw te volgen dan wel dat zij certificaten zou kunnen ontvangen en appellante deze oplossingen heeft geweigerd. Het betoog van appellante dat de Landelijke farmacotherapie maar een ondergeschikt onderdeel vormt van de opleiding volgt het College niet. Door verweerder is gemotiveerd aangegeven dat het voorschrijven van de juiste medicijnen een essentieel en exclusief onderdeel vormt van het beroep van arts.

4.5 Onder de voornoemde omstandigheden heeft verweerder in redelijkheid het verzoek van appellante om een extra herkansing toe te kennen, kunnen weigeren en dienen de gevolgen daarvan die ook het gevolg zijn van de lange periode die appellante over de Masteropleiding heeft gedaan, voor rekening van appellante te blijven.

4.6 Dat sprake zou zijn van zulke bijzondere omstandigheden dat een nieuw beroep op de hardheidsclausule zou moeten worden toegewezen, is het College niet gebleken. Het College weegt daarbij mee dat verweerder de hardheidsclausule al heeft toegepast door het verlenen van extra herkansingsmogelijkheden en het verlengen van de geldigheidsduur van haar studieresultaten van januari 2020 tot 1 augustus 2024. Ook hetgeen appellante overigens in haar beroepschrift en ter zitting heeft aangevoerd, waarvan het College kan invoelen dat de gevolgen van het besluit als zwaar worden ervaren, leidt niet tot een ander oordeel leiden nu daarbij geen nieuwe bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd.

5. Uitspraak

Het College verklaart

- I. het beroep ongegrond
- II. en wijst het verzoek om verweerder in de proceskosten te veroordelen af.

Aldus vastgesteld te Rotterdam op 4 februari 2025 door het College van Beroep voor de Examens van de EUR onder voorzitterschap van XXXXXX, en de leden XXXXXX en XXXXXX, in aanwezigheid van XXXXXX, secretaris, en ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het College.

XXXXXX
voorzitter

XXXXXX
secretaris

Uitspraak zaaknummer 24.269 verzonden op: 25 februari 2025.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekendgemaakt, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te Den Haag, via de website van de Raad van State (<https://www.raadvanstate.nl/bestuursrechtspraak/studentenzaken>).

Bent u niet in staat uw beroep binnen de termijn van zes weken na de verzenddatum van dit besluit in te dienen? U kunt binnen deze termijn een inleidend (pro forma) beroepschrift indienen waarbij u nog gelegenheid zal worden geboden de gronden (motivering) aan te vullen

In de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek is, voor zover relevant, het volgende opgenomen:

Artikel 7.10 vierde lid

Het instellingsbestuur kan de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens beperken, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen. De geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen kan uitsluitend worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels vast omtrent de uitvoering van dit lid en over de wijze waarop bij het beperken van de geldigheidsduur in redelijkheid rekening wordt gehouden met bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid. De geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens wordt in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning.

Artikel 7.61 eerste lid onder e:

1. Het college van beroep voor de examens is bevoegd ten aanzien van de volgende beslissingen:

[...]

e. beslissingen van examencommissies en examinatoren,

Artikel 7.13 tweede lid, aanhef en onder k,

1. In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:

[...]

k. de nadere regels bedoeld in artikel 7.10, vierde lid,

In de Onderwijs- en Examenregeling Master Geneeskunde Collegejaar 2023 – 2024 is, voor zover relevant, navolgende vermeld:

Artikel 5.6 – Geldigheidsduur resultaten

1. De geldigheidsduur van behaalde tentamens en praktische oefeningen – inclusief elders afgelegde onderdelen die goedgekeurd zijn als onderdeel van het examenprogramma en verleende vrijstellingen - is vijf jaar. Deze beperkte geldigheidsduur is afgeleid van de wettelijke eis dat de kerncompetenties van de arts gewaarborgd blijven in het BIG-register. [Wet BIG, art 8.1 en Regeling periodieke registratie Wet BIG, art. 2 en 6a)
2. [...]

Artikel 8.3 – Hardheidsclausule

In die gevallen waarin deze regeling niet voorziet, en in gevallen waarin sprake is van onevenredige benadeling of onbillijkheid van overwegende aard, beslist namens de decaan de opleidingsdirecteur waaronder de opleiding valt, tenzij het de bevoegdheid van de examencommissie betreft.